

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'ENERGIA, TURISME I AGENDA DIGITAL

6998 *Reial decret 335/2018, de 25 de maig, pel qual es modifiquen diversos reials decrets que regulen el sector del gas natural.*

I

Aquest Reial decret modifica el Reial decret 949/2001, de 3 d'agost, pel qual es regula l'accés de tercers a les instal·lacions gasistes i s'estableix un sistema econòmic integrat del sector de gas natural, el Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions de gas natural, i el Reial decret 984/2015, de 30 d'octubre, pel qual es regulen el mercat organitzat de gas i l'accés de tercers a les instal·lacions del sistema de gas natural, amb la finalitat de regular i actualitzar determinats aspectes en el funcionament del sistema gasista.

Espanya està al capdavant de la Unió Europea en infraestructures i capacitat d'emmagatzemament de gas natural líquid, i és el país europeu amb més nombre de plantes de regasificació. Així mateix, per la seva situació geoestratègica, té un potencial important per desenvolupar el mercat de gas natural líquid orientat al subministrament d'aquest combustible en el transport marítim.

Per tant, és necessari impulsar la utilització de les infraestructures de gas natural líquid, flexibilitzant els serveis de contractació de capacitat, tal com estableix el Reial decret 984/2015, de 30 d'octubre, pel qual es regulen el mercat organitzat de gas i l'accés de tercers a les instal·lacions del sistema de gas natural, on s'inclou una llista de serveis oferts en les instal·lacions incloses en el règim regulat d'accés de tercers. Aquesta flexibilitat, atès que incrementa la utilització d'aquestes infraestructures, augmenta els ingressos del sistema gasista, i reforça la sostenibilitat econòmica al mateix temps que contribueix a assolir els objectius perseguits per la Directiva 2014/94/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2014, relativa a la implantació d'una infraestructura per als combustibles alternatius (entre els quals hi ha el gas natural líquid o GNL) que fomenta la seva utilització davant dels derivats del petroli, amb l'objectiu de limitar la contaminació i el canvi climàtic.

Així mateix, es modifica el Reial decret 949/2001, de 3 d'agost, per incloure-hi la definició de l'estructura dels peatges aplicats a diversos serveis que inclou el Reial decret 984/2015, de 30 d'octubre, com són l'entrada al punt virtual de balanç des de la xarxa de distribució, la sortida des del punt virtual de balanç a planta de regasificació o l'emmagatzemament en el punt virtual de balanç, que actualment no disposen d'una estructura de peatges definida. D'altra banda, s'adapta l'estructura dels peatges de les plantes de regasificació, inclosos els aplicables a la descàrrega de vaixells, l'emmagatzemament de GNL, la regasificació, l'entrada en el punt virtual de balanç des de la xarxa de transport i la recàrrega de vaixells, incloent-hi en aquest últim cas el subministrament a vaixells que utilitzin GNL com a combustible.

També es modifica el Reial decret esmentat per tal de regular la baixa del sistema retributiu d'instal·lacions de transport, regasificació i emmagatzemament bàsic en extensió de vida útil, circumstància que no estava prevista en la normativa vigent. Així, s'habilita perquè, mitjançant una ordre del ministre d'Energia, Turisme i Agenda Digital, previ informe de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, es pugui deixar de retribuir instal·lacions en extensió de vida útil, i es garanteixi la seguretat de subministrament del sistema gasista. Aquest procediment té caràcter excepcional i s'ha de justificar en la baixa utilització de les instal·lacions i les previsions de demanda que així ho recomanin per garantir la sostenibilitat econòmica del sistema gasista i sempre que les instal·lacions esmentades no siguin necessàries per garantir la seguretat del subministrament energètic.

II

Pel que fa a les modificacions introduïdes en el Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, s'actualitza el títol IV modificant el capítol II corresponent al tancament d'instal·lacions de transport, regasificació, emmagatzemament i distribució de gas natural. Com a principal novetat, s'aprofundeix en la regulació dels procediments de tancament d'instal·lacions, i es diferencia entre el tancament temporal o definitiu d'aquestes, tots dos amb la sol·licitud prèvia del titular. En cas de tancament es pot exigir el desmantellament de la instal·lació, de conformitat amb els articles 67 i 73 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, el qual no ha de ser retribuït pel sistema gasista. Així mateix, s'incideix en el fet que, en cas de tancament, ja sigui temporal o definitiu, el titular de l'estació no merita cap dret de retribució.

En les modificacions introduïdes a l'article 18 del Reial decret esmentat, s'hi inclou un nou supòsit de fet en el procediment d'inhabilitació referit a l'incompliment de les obligacions de pagament de les empreses comercialitzadores a tercers o al sistema gasista, i es regula el procediment d'inhabilitació. Així mateix, s'hi inclou un nou article que regula el procediment de traspàs de clients d'una comercialitzadora inhabilitada a un comercialitzador d'últim recurs, es regula un nou procediment per al traspàs dels clients d'una comercialitzadora inhabilitada, amb la finalitat d'evitar perjudicis als clients.

Així mateix, l'article 82 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, estableix que, en cas que un comercialitzador no compleixi determinades obligacions establertes, o no compleixi en els terminis en què s'estableixin altres obligacions de pagament davant del sistema gasista, el Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital ha de determinar, previ tràmit d'audiència i de manera motivada objectiva i transparent, el traspàs dels clients del comercialitzador esmentat a un comercialitzador d'últim recurs, així com les condicions de subministrament a aquests clients. De conformitat amb això, s'inclou aquest cas en el procediment del traspàs de clients.

D'altra banda, és necessari regular el règim jurídic que ha de regir transitòriament, mentre no es regulin de manera específica, els procediments d'autorització de les instal·lacions relatives a altres hidrocarburs i altres fluids gasosos diferents del gas natural competència de l'Administració General de l'Estat en l'àmbit de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, i de la Llei 40/2010, de 29 de desembre, d'emmagatzematge geològic de diòxid de carboni. Així, aquest Reial decret determina que aquests procediments es regeixen pel que disposa l'esmentat Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre.

III

Finalment, es modifica el Reial decret 984/2015, de 30 d'octubre, pel qual es regulen el mercat organitzat de gas i l'accés de tercers a les instal·lacions del sistema de gas natural, per tal de fer indefinits els contractes de sortida del punt virtual de balanç al consumidor final, i així perseguir facilitar els processos de canvi de comercialitzador.

IV

El Reial decret Llei 13/2012, de 30 de març, pel qual es transposen directives en matèria de mercats interiors d'electricitat i gas i en matèria de comunicacions electròniques, i pel qual s'adopten mesures per a la correcció de les desviacions per desajustos entre els costos i els ingressos dels sectors elèctric i gasista, va incloure una disposició transitòria relativa a la suspensió de la tramitació dels procediments d'autoritzacions administratives relatives a instal·lacions gasistes.

La disposició transitòria tercera va suspendre, a l'apartat 1, la tramitació de tots els procediments d'adjudicació i atorgament, incloses l'autorització administrativa, l'autorització del projecte d'execució o l'acta de posada en servei, relatius a noves plantes de regasificació en territori peninsular. Com a excepció, l'apartat 2 de la disposició esmentada permetia a les plantes de regasificació que tinguessin aprovat el projecte d'execució abans de l'entrada en vigor del Reial decret Llei esmentat continuar-ne la construcció i sol·licitar

l'atorgament de l'acta de posada en servei només als efectes de tenir dret al cobrament d'una retribució transitòria, i deixar en suspens la seva posada en marxa efectiva. Així mateix, d'acord amb aquest apartat, el Govern podria restablir reglamentàriament la tramitació d'aquestes instal·lacions.

Tenint en compte el contingut d'aquesta disposició, aquest Reial decret restableix, mitjançant la inclusió d'una nova disposició addicional, la tramitació de les instal·lacions afectades per l'apartat 2 de la disposició transitòria tercera del Reial decret llei esmentat, i en determina el procediment i les condicions.

V

El Reial decret s'adequa als principis de bona regulació de l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Així, respecte de l'adequació als principis de necessitat i eficàcia, s'ha d'assenyalar que aquest Reial decret s'adequa a un objectiu d'interès general, atès que persegueix, entre altres aspectes, impulsar l'ús de les infraestructures mitjançant una flexibilització dels serveis oferts que n'incrementin la utilització, per tal d'augmentar els ingressos i reforçar la sostenibilitat econòmica del sistema gasista.

D'altra banda, tant l'agilitació del procediment d'inhabilitació de les empreses comercialitzadores el comportament de les quals s'hagi revelat com a fraudulent, com el traspàs de clients a una empresa comercialitzadora d'últim recurs, busquen l'interès comú amb la finalitat d'evitar perjudicis als clients i minimitzar els perjudicis als consumidors i al sistema gasista.

Aquest Reial decret també és coherent amb el principi de proporcionalitat, atès que suposa el mitjà necessari i suficient per desplegar els manaments legals que preveuen els preceptes esmentats, però no suposa una innovació que pugui ser innecessària o excedeixi els requisits legals.

També es procura garantir el principi de seguretat jurídica en aquest Reial decret, en la mesura en què les modificacions que s'emprenen es fan en coherència amb la resta de l'ordenament jurídic i amb les reformes efectuades en el sector en els últims anys.

D'altra banda, el projecte s'ha sotmès al tràmit d'audiència efectuat per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, per tal que tots els agents interessats puguin formular les seves alegacions.

Finalment, la norma ha buscat ser coherent amb el principi d'eficiència, atès que un dels seus objectius és la consecució d'una normativa que millori la coherència del nostre ordenament. Bona prova d'això és l'agilitació del procediment d'inhabilitació i el traspàs de clients, fet que redunda en una millor protecció dels clients i del sistema gasista.

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de les regles 13a i 25a de l'article 149.1. de la Constitució, que atribueixen a l'Estat competències exclusives sobre les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i sobre les bases del règim energètic, respectivament, mentre que la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, a la disposició final segona, faculta el Govern perquè, en l'àmbit de les seves competències, aprovi mitjançant un Reial decret les seves normes de desplegament.

D'acord amb el que preveu l'article 5.2.a) de la Llei 3/2013, de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, aquest Reial decret s'ha sotmès a un informe preceptiu de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

De la mateixa manera, i tal com estableix l'article 26.6 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, aquest Reial decret s'ha sotmès a audiència i informació pública en el portal web del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital i a través del Consell Consultiu d'Hidrocarburs de conformitat amb la disposició transitòria desena de l'esmentada Llei 3/2013, de 4 de juny.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Energia, Turisme i Agenda Digital, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Funció Pública, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 25 de maig de 2018,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació del Reial decret 949/2001, de 3 d'agost, pel qual es regula l'accés de tercers a les instal·lacions gasistes i s'estableix un sistema econòmic integrat del sector de gas natural.*

El Reial decret 949/2001, de 3 d'agost, pel qual es regula l'accés de tercers a les instal·lacions gasistes i s'estableix un sistema econòmic integrat del sector de gas natural, queda modificat en els termes següents:

U. S'afegeix un article 17 bis amb la redacció següent:

«Article 17 bis. *Baixa del sistema retributiu d'instal·lacions de transport, regasificació i emmagatzemament bàsic en extensió de vida útil.*

1. En casos excepcionals, per ordre del ministre d'Energia, Turisme i Agenda Digital, es pot aprovar la baixa del sistema retributiu d'instal·lacions o d'elements d'instal·lacions de transport, regasificació i emmagatzemament bàsic en extensió de vida útil.

Això s'ha d'aplicar quan la baixa utilització de les instal·lacions i les previsions de demanda així ho recomanin per garantir la sostenibilitat econòmica del sistema gasista, i sempre que les instal·lacions esmentades no siguin necessàries per garantir la seguretat del subministrament energètic. A aquest efecte, s'ha de sol·licitar un informe a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

2. Una vegada aprovada la baixa de la instal·lació del sistema retributiu, el titular la pot seguir utilitzant i formar part del sistema gasista nacional sense percebre cap remuneració pel seu funcionament. En cas que ho consideri oportú, el titular en pot sol·licitar el tancament seguint el procediment que estableix el Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions de gas natural.»

Dos. L'article 18 queda redactat en els termes següents:

«Article 18. *Costos acreditats de les instal·lacions objecte de tancament.*

En el cas de tancament d'instal·lacions, aquestes no tenen dret a rebre retribució. S'ha de prendre en consideració la data de tancament per treure la part proporcional corresponent de la quantitat que s'hagi considerat per a la retribució de la instal·lació esmentada l'any de tancament.»

Tres. Es modifica l'article 29, que queda amb la redacció següent:

«Article 29. *Definició dels peatges i cànon dels serveis bàsics.*

1. Els peatges i cànon que regula aquest Reial decret són aplicables als subjectes amb dret d'accés, segons estableix la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, en l'exercici d'aquest dret.

2. Els peatges i cànon que estableix aquest Reial decret són aplicables als serveis bàsics que inclou l'annex del Reial decret 984/2015, de 30 d'octubre, pel qual es regulen el mercat organitzat de gas i l'accés de tercers a les instal·lacions del sistema de gas natural.

3. Per ordre del ministre d'Energia, Turisme i Agenda Digital, amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, es poden definir peatges per a productes de capacitat agregats que incloguin més d'una instal·lació i per a productes associats que incloguin més d'un servei, així com coeficients multiplicadors o reductors en funció de la durada del servei.

4. El responsable de la facturació del peatge o cànon és el titular de la instal·lació, llevat que s'ofereixin productes de capacitat agregada en més d'una instal·lació, cas en què ho és el gestor tècnic del sistema el responsable de la seva facturació.»

Quatre. Es modifica l'article 30, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 30. *Peatge de regasificació.*

Aquest peatge dona dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per regasificar el gas natural liquat emmagatzemat en una planta de regasificació. Inclou un terme fix aplicable a la capacitat diària contractada i un terme variable en funció dels kWh de gas regasificats i es factura amb l'aplicació de la fórmula següent:

$$Pr = Tfr \times Qr + Tvr \times Vr$$

On:

Pr: import mensual facturat, en euros.

Tfr: terme fix de peatge de regasificació, en euros/kWh/dia.

Qr: capacitat diària de regasificació contractada, en kWh/dia.

Tvr: terme variable de peatge de regasificació, en euros/kWh.

Vr: quantitat de gas natural regasificat en el període de facturació, expressat en kWh.»

Cinc. S'afegeix un article 30 bis amb la redacció següent:

«Article 30 bis. *Peatge de descàrrega de vaixells.*

Aquest peatge dona dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per a la descàrrega de GNL d'un vaixell a la planta de regasificació, i pot ser diferent per a cada planta. Inclou un terme fix per operació i un terme variable en funció dels kWh de GNL descarregats i es factura per l'aplicació de la fórmula següent:

$$Pd = Tfd + Tvd \times Vd$$

On:

Pd: import facturat per operació, en euros.

Tfd: terme fix per operació, en euros.

Tvd: terme variable, en euros/kWh.

Vd: quantitat de GNL descarregada, en kWh.»

Sis. S'afegeix un article 30 ter amb la redacció següent:

«Article 30 ter. *Peatge de càrrega de GNL a vaixell.*

1. Aquest peatge dona dret d'ús de les instal·lacions necessàries per a la càrrega de GNL en un vaixell des d'una planta de regasificació, i pot ser diferent per a cada planta. Inclou un terme fix per operació i un terme variable en funció dels kWh de GNL carregat i es factura mitjançant l'aplicació de la fórmula següent:

$$Pc = Tfg + Tvg \times Vc$$

On:

Pc: import facturat per operació.

Tfg: terme fix per operació, en euros.

Tvg: terme variable, en euros/kWh.

Vc: quantitat de GNL carregat en l'operació, en kWh.

2. Es distingeixen quatre peatges de càrrega de vaixells, en funció de la quantitat de GNL carregat i tipus d'operació:

- a) Igual o inferior a 5.000 m³.
- b) Superior a 5.000 m³ i igual o inferior a 15.000 m³.
- c) Superior a 15.000 m³.
- d) Servei de posada en fred.

3. Es distingeixen quatre tipus de servei en funció del nombre de càrregues efectuades:

- a) Servei de curt termini. Suposa la contractació d'una càrrega.
- b) Servei durant 30 dies. Suposa almenys la contractació de 3 càrregues durant el període considerat.
- c) Servei durant 90 dies. Suposa almenys la contractació de 5 càrregues durant el període considerat.
- d) Servei durant 365 dies. Suposa almenys la contractació de 12 càrregues durant el període considerat.

Els serveis contractats i no utilitzats es facturen aplicant el terme fix corresponent i, si s'escau, una penalització.

4. En el cas de transvasament de vaixell a vaixell en el pantalà de la planta de regasificació, sense utilitzar els emmagatzematges de GNL, es pot aplicar un descompte sobre els valors anteriors.

5. Es considera servei de posada en fred, als efectes d'aplicació d'aquest Reial decret, quan el vaixell metaner atraqui a la planta de regasificació amb un volum de GNL inferior al seu taló i carregui una quantitat addicional de GNL, sempre que el volum final de GNL no superi el taló esmentat. En cas que es carregui una quantitat de GNL superior es considera que es porten a terme dues operacions diferents, posada en fred i càrrega de GNL a vaixell, i s'han d'aplicar els peatges corresponents a cadascuna de les operacions esmentades. S'entén per taló la quantitat mínima de GNL que s'ha de conservar en els tancs de càrrega d'un vaixell metaner per mantenir la temperatura d'operació.

6. En tots els casos anteriors, les minves que es produeixin són a compte del contractant del servei, així com el lliurament del gas necessari per a l'operació.

7. Per ordre del ministre d'Energia, Turisme i Agenda Digital es poden modificar els termes que inclouen els apartats 2 i 3, ateses les condicions i l'evolució del mercat.»

Set. S'afegeix un article 30 quater amb la redacció següent:

«Article 30 quater. *Peatge de càrrega de cisternes.*

Aquest peatge dona dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per a la càrrega del GNL en vehicles cisternes. Inclou un terme fix aplicable a la capacitat diària contractada i un terme variable en funció de la quantitat carregada i es factura mitjançant l'aplicació de la fórmula següent:

$$Pc = Tfc \cdot Qm + Tvc \cdot Vc$$

On:

Pc: import mensual facturat, en euros.

Tfc: terme fix del peatge de càrrega de GNL en cisternes, en euros/kWh/dia.

Tvc: terme variable, en euros/kWh/dia.

Qm: capacitat diària contractada, en kWh/dia.

Vc: quantitat de GNL carregat, en kWh.»

Vuit. Es modifica la redacció del primer paràgraf i de l'apartat A) de l'article 31 i s'afegeix un nou apartat C) a aquest mateix article:

«El peatge aplicable per l'ús del sistema de transport i distribució es compon de dos termes: un terme entrada al punt virtual de balanç (terme de reserva de capacitat) i un terme de sortida o terme de conducció que es diferencia en funció de la pressió de disseny a la qual es connectin les instal·lacions del consumidor.

A) Peatge d'entrada al punt virtual de balanç des de la xarxa de transport.

Aquest peatge dona dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per al transport del gas des del punt d'entrada a la xarxa de transport fins al punt virtual de balanç. Es poden establir valors diferents en funció del punt d'entrada. Inclou un terme fix aplicable a la capacitat diària contractada i es factura amb l'aplicació de la fórmula següent:

$$Pr = Tfr * Qr$$

On:

Pr: import mensual facturat, en euros.

Tfr: terme fix, en euros/kWh/dia.

Qr: cabal diari contractat, en kWh/dia.

C) Peatge d'entrada al punt virtual de balanç des de la xarxa de distribució.

Aquest peatge dona dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per al transport del gas des del punt d'entrada a la xarxa de distribució fins al punt virtual de balanç. Inclou un terme fix aplicable a la capacitat d'entrada contractada i es factura amb l'aplicació de la fórmula següent:

$$Pd = Tfd \times Qd$$

On:

Pd: import mensual facturat, en euros.

Tfd: terme fix, en euros/kWh/dia.

Qd: cabal diari contractat, en kWh/dia.»

Nou. S'afegeix un article 31 bis amb la redacció següent:

«Article 31 bis. *Peatge d'emmagatzemament en el punt virtual de balanç.*

Aquest peatge dona dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per a l'emmagatzemament del gas en el punt virtual de balanç. Inclou un terme fix que s'aplica a la capacitat diària contractada i es factura amb l'aplicació de la fórmula següent:

$$Pa = Tfp * Qp$$

On:

Pa: import facturat, en euros.

Tfp: terme fix, en euros/kWh/dia.

Qp: capacitat diària d'emmagatzemament contractada, en kWh/dia.»

Deu. Es modifica l'article 32, que passa a tenir la redacció següent.

«Article 32. *Cànon d'emmagatzemament subterrani.*

Aquest peatge dona dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per a l'emmagatzemament de gas natural en els emmagatzematges subterranis, així com a la seva injecció i extracció. Inclou tres termes fixos aplicables respectivament a la capacitat contractada d'emmagatzemament, d'injecció i d'extracció i es factura amb l'aplicació de la fórmula següent:

$$Ps = Tfs * Qfs + Tfi * Qfi + Te * Qfe$$

On:

Ps: import mensual facturat, en euros.

Tfs: terme fix d'emmagatzemament, en euros/kWh.

Tfi: terme fix d'injecció, en euros/kWh/dia.

Te: terme fix d'extracció, en euros/kWh/dia.

Qfs: capacitat d'emmagatzemament contractada, en kWh.

Qfi: capacitat d'injecció contractada, en kWh/dia.

Qfe: capacitat d'extracció contractada, en kWh/dia.

En cas que l'usuari tingui contractats simultàniament productes individualitzats i associats, per als productes de capacitat associada d'emmagatzemament, injecció i extracció, els termes de capacitat contractada d'injecció i extracció, Qfi i Qfe, se substitueixen per les quantitats de gas injectat o extret en el període de facturació, i s'aplica el peatge corresponent.»

Onze. Es modifica l'article 33, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 33. *Cànon d'emmagatzemament de GNL.*

Aquest peatge dona dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per a l'emmagatzemament de GNL en les plantes de regasificació. Inclou un terme fix aplicable a la capacitat d'emmagatzemament contractada i es factura d'acord amb la fórmula següent:

$$Pg = Tfg * Qg$$

On:

Pg: import mensual facturat, en euros.

Tfg: terme fix del cànon d'emmagatzemament, en euros/kWh/dia.

Qg: capacitat d'emmagatzemament contractada, en kWh/dia.»

Dotze. S'afegeix un article 33 bis amb la redacció següent:

«Article 33 bis. *Peatge de sortida del punt virtual de balanç a tanc de planta de regasificació.*

Aquest peatge dona dret a l'ús de les instal·lacions necessàries per al transport del gas des del punt virtual de balanç fins al seu lliurament en forma de GNL en els tancs d'una planta de regasificació. Inclou un terme fix, aplicable a la capacitat diària contractada, i un terme variable en funció dels kWh de gas transferits al tanc. Es factura amb l'aplicació de la fórmula següent:

$$PI = Tfl \times Ql + Tvl \times Cl$$

On:

PI: import mensual facturat, en euros.

Tfl: terme fix, en euros/kWh/dia.

Ql: capacitat diària contractada, en kWh/dia.

Tvl: terme variable, en euros/kWh.

Cl: quantitat de gas natural transportada, en kWh.»

Article segon. *Modificació del Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions de gas natural.*

El Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions de gas natural, queda modificat en els termes següents:

U. L'article 12.3 queda redactat en els termes següents:

«3. Als efectes del que disposa l'article 73.1 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, tenen la consideració d'instal·lacions de connexió, entre la xarxa de transport i distribució, totes les instal·lacions necessàries per a al funcionament adequat de la connexió situades aigua avall de la posició de derivació del gasoducte de transport. Les instal·lacions de connexió poden ser executades pel distribuïdor i han d'incloure l'estació de regulació i/o mesura, els terrenys necessaris per a la instal·lació de la connexió i tots els actius de comunicacions, proteccions, control, alimentació elèctrica, serveis auxiliars i altres elements que permetin el subministrament continu de gas a les xarxes de distribució en condicions de seguretat.

La posició de derivació, existent o nova, o la modificació de la posició que permeti la derivació a distribució, així com la seva instal·lació d'odorització, si s'escau, no forma part de la instal·lació de connexió, sinó que forma part de la instal·lació de transport a la qual es connecti la xarxa de distribució.

Les posicions de derivació d'un gasoducte de transport estan formades per les vàlvules, connexions, venteig, equips i accessoris que permetin que la connexió de transport-distribució sigui ventejada, alimentada i operada, amb seguretat.

Els costos d'inversió reals incorreguts per a la realització de les instal·lacions de connexió els ha de suportar el distribuïdor sol·licitant, com també el cost de la posició de derivació, en cas que no n'hi hagi, o la modificació d'aquesta, sense perjudici que el titular de la posició sigui el transportista, el qual, en aquest cas, no té dret a cap retribució per aquesta inversió. Així mateix, també ha de suportar el distribuïdor els costos d'inversió necessaris per ampliar les estacions de regulació i mesura saturades propietat d'un transportista.»

Dos. L'article 18 passa a tenir la redacció següent:

«Article 18. *Inhabilitació per exercir l'activitat de comercialització.*

1. Escau la inhabilitació per exercir l'activitat de comercialització de gas natural en els casos següents:

a. L'obertura de la fase de liquidació en el procediment de concurs de creditors o extinció de la personalitat jurídica del comercialitzador.

b. Incompliment provat de les condicions exigides per dur a terme l'activitat de comercialitzador.

c. La comissió d'una infracció de les tipificades com a molt greus a l'article 109 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, quan comporti la inhabilitació per exercir l'activitat de comercialització.

d. L'incompliment pel comercialitzador de les obligacions econòmiques establertes per a aquests, en particular l'impagament en els terminis que corresponguin dels peatges i cànon d'accés a les instal·lacions gasistes, les penalitzacions per desbalanços o qualsevol altra obligació de pagament davant del sistema gasista.

2. En cas que es produeixin les circumstàncies que preveu l'apartat 1, el ministre d'Energia, Turisme i Agenda Digital ha de resoldre sobre la impossibilitat de continuar en l'exercici de l'activitat de comercialització, prèvia audiència de la comercialitzadora afectada.

3. El procediment d'inhabilitació per exercir com a comercialitzadora de gas natural s'ha d'iniciar mitjançant un acord que ha d'incorporar la proposta de resolució, i s'ha de sotmetre a tràmit d'audiència per un termini de 10 dies.

L'acord d'inici suspèn el dret a l'accés a les bases de dades de punts de subministrament de les empreses distribuïdores sense perjudici de la informació necessària per portar a terme el traspàs dels clients a una comercialitzadora d'últim recurs d'acord amb el procediment que regulen els apartats següents d'aquest article.

Transcorregut el termini de 10 dies, el ministre d'Energia, Turisme i Agenda Digital ha de resoldre si escau la inhabilitació o no.

Aquest procediment es pot tramitar de manera acumulada amb el procediment de traspàs de clients a una empresa comercialitzadora d'últim recurs al qual es refereix l'article 18 bis d'aquest Reial decret d'acord amb el que preveu l'article 82 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre.

Aquest traspàs també es pot acordar de manera separada, una vegada dictada la resolució d'inhabilitació. En aquest cas, s'ha de conferir audiència prèviament a l'interessat per un termini de 10 dies, transcorreguts els quals es pot dictar una resolució que així ho disposi, amb el contingut esmentat abans.

4. El termini màxim per resoldre i notificar la resolució és de quatre mesos comptats des de la data en què la Direcció General de Política Energètica i Mines acordi la iniciació del procediment. El venciment del termini màxim establert sense que s'hagi dictat i notificat una resolució expressa produeix la caducitat del procediment i l'arxivament de les actuacions.

L'ordre d'inhabilitació de l'empresa comercialitzadora s'ha de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i s'ha de notificar individualment a l'interessat afectat. En cas que el domicili als efectes de notificació radiqui en un país estranger, la notificació s'ha d'efectuar mitjançant la publicació en el tauler d'anuncis del consolat o la secció consular de l'ambaixada espanyola corresponent.

5. L'ordre per la qual es resolgui el procediment ha de determinar, si s'escau, el termini d'inhabilitació, que ha de ser com a màxim de cinc anys.

Contra aquesta ordre, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar un recurs contenciós administratiu en el termini de dos mesos des de la seva notificació.

També es pot interposar potestativament un recurs de reposició davant el titular del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital en el termini d'un mes, a comptar de l'endemà de la seva notificació amb la significació que, en cas que es presenti un recurs de reposició, no es pot interposar un recurs contenciós administratiu fins que no es resolgui expressament el recurs de reposició o es produeixi la desestimació presumpta d'aquest, en virtut del que disposa l'article 123.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

6. Durant un termini de sis mesos, a comptar des que guanyi eficàcia la resolució d'inhabilitació d'una empresa, no tenen efectes les comunicacions i declaracions responsables que presenti l'empresa esmentada per a l'exercici de l'activitat de comercialització o les que presentin empreses del mateix grup empresarial o altres empreses vinculades a la comercialitzadora inhabilitada i que s'hagin creat en els sis mesos anteriors o posteriors a la inhabilitació.

A aquests efectes, s'entenen vinculades les empreses que compleixin, entre d'altres, la condició de formar part d'un grup de societats en els termes que defineix l'article 42 del Codi de comerç, o aquelles el representant de les quals sigui comú a totes dues societats.

7. El que estableix aquest article s'entén sense perjudici de les sancions que es puguin derivar d'acord amb el que disposa el títol VI de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre.»

Tres. S'inclou un nou article 18 bis amb la redacció següent:

«Article 18. bis. *Traspàs de clients a una empresa comercialitzadora d'últim recurs en els casos d'inhabilitació.*

1. La inhabilitació d'una empresa comercialitzadora amb contractes de subministrament de gas natural a consumidors finals suposa el traspàs dels clients de l'empresa inhabilitada a la comercialitzadora d'últim recurs d'acord amb el procediment que defineix aquest article.

2. Per ordre del ministre d'Energia, Turisme i Agenda Digital, s'ha de determinar el traspàs dels clients de l'empresa a la comercialitzadora d'últim recurs pertanyent al grup empresarial propietari de la xarxa de distribució a la qual estiguin connectats o, en cas que no n'hi hagi, al comercialitzador d'últim recurs amb més quota de mercat a la comunitat autònoma o les comunitats autònomes on s'ubiquin els seus clients, en les mateixes condicions tècniques i a la tarifa d'últim recurs que correspongui d'acord amb el volum anual de consum del client.

No obstant això, el comercialitzador d'últim recurs queda exceptuat de l'obligació que estableix el paràgraf anterior quan el contracte de subministrament s'hagi rescindit per impagament, o quan el consumidor estigui incurs en un procediment de suspensió de subministrament per falta de pagament.

3. L'ordre ha de determinar el termini màxim per portar a terme el traspàs dels clients, així com les comunicacions que s'hagin d'efectuar entre els diferents subjectes del sistema i el consumidor per a una realització correcta del traspàs, que ha de respectar el dret del consumidor a contractar el subministrament amb una empresa comercialitzadora de la seva elecció.

El contracte de subministrament entre el consumidor i el comercialitzador inhabilitat s'entén rescindit en el termini que prevegi l'ordre per al traspàs dels consumidors, a partir de l'endemà de la publicació de l'ordre, o anteriorment en els casos en què el consumidor hagi subscrit un contracte de subministrament amb un comercialitzador de la seva elecció abans de la finalització del termini esmentat.

Els consumidors que hagin estat traspassats poden contractar el seu subministrament amb qualsevol empresa comercialitzadora en qualsevol moment, sense que es puguin imposar penalitzacions per permanència per part del comercialitzador d'últim recurs.

En cas que l'empresa comercialitzadora estigui subministrant GNL a consumidors, el comercialitzador d'últim recurs es pot subrogar en els contractes de càrrega de cisternes necessaris per donar continuïtat al subministrament.

4. El termini per resoldre i notificar la resolució és de quatre mesos comptats des de la data en què la Direcció General de Política Energètica i Mines acordi la iniciació del procediment. El venciment del termini màxim establert sense que s'hagi dictat i notificat una resolució expressa produeix la caducitat del procediment i l'arxivament de les actuacions.

Aquest procediment es pot tramitar de manera acumulada amb el procediment d'inhabilitació.

5. L'ordre del procediment de traspàs de clients s'ha de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i s'ha de notificar individualment al comercialitzador afectat.

Contra aquesta ordre, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar un recurs contenciós administratiu en el termini de dos mesos des de la seva notificació.

També es pot interposar potestativament un recurs de reposició davant el titular del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital en el termini d'un mes, a comptar de l'endemà de la seva notificació amb la significació que, en cas que es presenti un recurs de reposició, no es pot interposar un recurs contenciós administratiu fins que es resolgui expressament el recurs de reposició o es produeixi la desestimació presumpta d'aquest, en virtut del que disposa l'article 123.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

6. El procediment que descriuen els apartats anteriors és aplicable en els supòsits que preveu l'article 82.2 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre.

7. El que estableix aquest article s'entén sense perjudici de les sancions que es puguin derivar d'acord amb el que disposa el títol VI de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre.»

Quatre. L'article 88 queda modificat en els termes següents:

«1. El titular de la instal·lació d'emmagatzemament, regasificació, transport o distribució de gas natural que pretengui el seu tancament definitiu o temporal ha d'adreçar la sol·licitud d'autorització administrativa de tancament a la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, que, en tot cas, ha de reunir els requisits que assenyalava l'article 66 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

2. El peticionari ha de presentar per mitjans electrònics la sol·licitud corresponent de tancament de la instal·lació adreçada a la Direcció General de Política Energètica i Mines o a la Direcció de les Àrees Funcionals o, si s'escau, les dependències d'Indústria i Energia de la delegació o la subdelegació del Govern de les províncies on hi ha la instal·lació, d'acord amb el que preveuen els articles 14.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre. Els documents que acompanyin la sol·licitud esmentada en un suport específic, no susceptible de digitalització, els pot presentar el peticionari de manera presencial a la resta dels llocs a què fa referència l'article 16.4 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.»

Cinc. L'apartat 2 de l'article 90 queda redactat en els termes següents:

«2. En tot cas, l'autorització definitiva de tancament de la instal·lació pot imposar al seu titular l'obligació de procedir a desmantellar-la, que ha d'assumir íntegrament el titular de la instal·lació.

En cas de tancament definitiu, la resolució ha d'establir el període de temps a partir del seu atorgament en el qual s'ha de procedir al tancament i, si s'escau, al desmantellament de la instal·lació, i ha d'indicar que es produeix la caducitat de l'autorització administrativa d'explotació si transcorre el termini esmentat aquell no ha tingut lloc. Així mateix, ha de recollir la data en què deixa de percebre, si s'escau, la retribució.

En cas de tancament temporal la resolució ha d'establir el període de temps de tancament de la instal·lació i les seves possibles pròrrogues. En cas de finalització del període de pròrrogues, el tancament esdevé definitiu, per a la qual cosa és necessari que l'òrgan competent dicti una resolució expressa. Les instal·lacions amb tancament temporal no meriten cap retribució durant el període esmentat.»

Sis. S'afegeix un article 91 bis amb la redacció següent:

«Article 91 bis. *Trasllat i substitució d'instal·lacions obsoletes.*

1. El trasllat de les instal·lacions implica el tancament de la instal·lació en l'emplaçament original i la necessitat d'iniciar el procediment de construcció en la nova ubicació que li correspongui segons el que disposa aquest Reial decret.

2. La substitució d'instal·lacions obsoletes, una vegada finalitzada la seva vida útil, implica disposar de l'autorització de tancament de la instal·lació i la necessitat

d'iniciar el procediment d'adjudicació i autorització de la nova instal·lació segons el que disposa el capítol II d'aquest Reial decret.»

Set. S'afegeix una nova disposició addicional amb la redacció següent:

«Disposició addicional novena. *Tramitació electrònica de sol·licituds.*

Les sol·licituds, els escrits i les comunicacions relatius als diferents procediments que s'efectuïn davant qualsevol òrgan de l'Administració General de l'Estat de conformitat amb aquest Reial decret s'han de presentar per mitjans electrònics en els supòsits que preveu l'article 14.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

Aquesta obligació comprèn la pràctica de notificacions administratives per mitjans electrònics, de conformitat amb els articles 40, 41 i 43 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, que s'ha de dur a terme mitjançant la compareixença a la seu electrònica del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital o en el punt d'accés general de l'Administració General de l'Estat, accessible pels interessats mitjançant els sistemes d'identificació que preveu l'esmentada Llei 39/2015, d'1 d'octubre.»

Article tercer. *Modificació del Reial decret 984/2015, de 30 d'octubre, pel qual es regulen el mercat organitzat de gas i l'accés de tercers a les instal·lacions del sistema de gas natural.*

Es modifica l'article 6.2 del Reial decret 984/2015, de 30 d'octubre, pel qual es regulen el mercat organitzat de gas i l'accés de tercers a les instal·lacions del sistema de gas natural, que queda redactat en els termes següents:

«2. Per a la contractació de capacitat de sortida des del punt virtual de balanç a consumidors finals, en lloc del producte anual es pot optar per contractes de durada indefinida, no associats als períodes estàndards de contractació, mantenint el contracte vigent mentre no es produeixi el traspàs a un altre comercialitzador, la modificació de la capacitat contractada, la baixa o la suspensió del subministrament, sense que es puguin superposar diversos contractes indefinits amb el mateix comercialitzador.

Excepte en el cas de causar baixa en el subministrament, la reducció de capacitat contractada no es pot fer fins que no hagi transcorregut un any des de l'última modificació.»

Disposició addicional primera. *Restabliment de la tramitació de les instal·lacions afectades per l'apartat 2 de la disposició transitòria tercera del Reial decret llei 13/2012, de 30 de març, pel qual es transposen directives en matèria de mercats interiors d'electricitat i gas i en matèria de comunicacions electròniques, i pel qual s'adopten mesures per a la correcció de les desviacions per desajustos entre els costos i els ingressos dels sectors elèctric i gasista.*

1. A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, queda restablerta la tramitació de les instal·lacions afectades per l'apartat 2 de la disposició transitòria tercera del Reial decret llei 13/2012, de 30 de març, en els termes que defineixen els apartats subsegüents, i s'aixeca, pel que fa a aquestes, la suspensió decretada a l'apartat 1 de la disposició transitòria esmentada.

2. Els titulars de les instal·lacions afectades per l'apartat anterior que vulguin procedir a la posada en explotació total o parcial de les instal·lacions per a la prestació d'un o diversos serveis de capacitat han d'obtenir, amb caràcter previ a la sol·licitud d'acta de posada en servei total o parcial, una resolució favorable sobre les condicions tècniques i econòmiques per a la prestació del servei de capacitat que correspongui i per al començament de l'operació de les instal·lacions associades a aquest.

Els interessats han de presentar electrònicament, amb aquesta finalitat, una sol·licitud davant la Direcció General de Política Energètica i Mines, que ha de sol·licitar un informe

de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, que ha d'analitzar les afeccions de la seva incorporació al règim retributiu definitiu i el seu impacte en la sostenibilitat econòmica del sistema, en un termini màxim de dos mesos.

3. El ministre d'Energia, Turisme i Agenda Digital, a proposta de la Direcció General de Política Energètica i Mines, ha de resoldre en el termini màxim de sis mesos d'acord amb el que estableix l'article 21 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

La falta de resolució expressa té efectes desestimatoris, de conformitat amb el que disposa l'article 67.3 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre. La resolució posa fi a la via administrativa.

4. En cas que s'atorgui la resolució favorable sobre les condicions tècniques i econòmiques per a la prestació d'un o diversos serveis de capacitat per les instal·lacions, el seu titular respectiu pot sol·licitar l'acta de posada en servei de les instal·lacions necessàries en els termes que estableix l'article 85 del Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions de gas natural.

5. A partir del moment en què disposin de l'acta de posada en servei, els titulars de les instal·lacions esmentades deixen de percebre la retribució transitòria que preveu l'apartat 2 de la disposició transitòria tercera del Reial decret llei 13/2012, de 30 de març, i és aplicable el règim retributiu ordinari que estableix la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència. En cas d'atorgament d'una acta de posada en servei parcial, la part no posada en funcionament continua subjecta al règim retributiu transitori.

6. En cas que no s'obtingui la resolució favorable, a la instal·lació li és aplicable la retribució que estableix la disposició transitòria tercera.2 del Reial decret llei 13/2012, de 30 de març, i no es prejutja el caràcter de resolucions d'autorització posteriors sobre la idoneïtat tècnica i econòmica del començament de l'operació de la instal·lació que pugui sol·licitar el titular d'aquesta.

7. Excepcionalment, quan concorrin circumstàncies relacionades amb la seguretat de subministrament, l'increment de la demanda nacional o la reducció de costos que així ho facin necessari, la Direcció General de Política Energètica i Mines pot iniciar d'ofici el procediment que regula aquesta disposició.

En aquest supòsit, la Direcció General esmentada ha de sol·licitar a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència l'emissió de l'informe que esmenta l'apartat 2 d'aquest article, que s'ha de remetre en el termini màxim de dos mesos. De que en resulti, amb la proposta corresponent prèvia de la Direcció General de Política Energètica i Mines, el ministre d'Energia, Turisme i Agenda Digital pot dictar una resolució per la qual declari la concurrència de les condicions tècniques i econòmiques per a la prestació del servei de capacitat que correspongui i per al començament de l'operació de les instal·lacions associades a aquest, que s'ha de notificar al titular de la instal·lació.

Transcorregut el termini de tres mesos des d'aquesta notificació, el titular de la instal·lació ha de deixar de percebre la retribució transitòria que preveu l'apartat 2 de la disposició transitòria tercera del Reial decret llei 13/2012, de 30 de març, llevat que amb anterioritat hagi obtingut l'acta de posada en servei corresponent, amb l'obtenció de la qual és aplicable, en el que sigui procedent, el règim retributiu ordinari que estableix la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència.

Disposició transitòria primera. *Tramitació d'autoritzacions de construcció, explotació, modificació i tancament d'altres instal·lacions o treballs.*

Mentre no s'aprovin els procediments administratius específics, el procediment general d'autorització d'instal·lacions que estableix el títol IV del Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions de gas natural, és aplicable

a l'autorització de construcció, explotació, modificació, i tancament dels treballs i instal·lacions següents:

a. Instal·lacions d'emmagatzemament subterrani d'hidrocarburs que siguin competència de l'Administració General de l'Estat, i que ha d'autoritzar la Direcció General de Política Energètica i Mines.

b. Les xarxes de transport a què es refereix l'apartat 22 de l'article 4 de la Llei 40/2010, de 29 de desembre, d'emmagatzematge geològic de diòxid de carboni, i que ha d'autoritzar la Direcció General de Política Energètica i Mines.

c. Instal·lacions necessàries per al subministrament d'altres combustibles alternatius, com l'hidrogen, que es destinin al subministrament per canalització a consumidors finals, incloses les estacions de subministrament a vehicles i que siguin competència de l'Administració General de l'Estat.

Disposició transitòria segona. *Aplicabilitat de la nova estructura de peatges.*

El que preveu l'article primer d'aquest Reial decret no és aplicable fins a l'aprovació d'acord amb el que estableix la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, dels valors aplicables als nous peatges i cànons associats a l'accés de tercers a les instal·lacions gasistes.

Disposició transitòria tercera. *Adaptació de contractes de sortida del punt virtual de balanç.*

Els contractes de capacitat de sortida del punt virtual de balanç des de la xarxa de transport de durada anual a què fa referència l'article tercer d'aquest Reial decret i que estiguin en aplicació en el moment de la seva entrada en vigor han de ser convertits pels distribuïdors en contractes de durada indefinida respectant la resta de les condicions contractuals, excepte manifestació en contra del comercialitzador, en un termini màxim de tres mesos.

En cas que en el mateix punt de subministrament hi hagi més d'un contracte de durada superior a l'any, tots dos contractes es poden agrupar en un de sol, amb la suma de la capacitat de tots dos.

L'adaptació dels contractes s'ha de fer en un termini màxim de tres mesos i no implica cap cost per als comercialitzadors.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades qualssevol altres disposicions del mateix rang o inferior en tot el que s'oposin al que disposa aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Desplegament normatiu.*

S'autoritza el ministre d'Energia, Turisme i Agenda Digital per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i compliment del que estableix aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 25 de maig de 2018.

FELIPE R.

El ministre d'Energia, Turisme i Agenda Digital,
ÁLVARO NADAL BELDA